

Piatok
31.3.2023

Židia zdvihli kamene a chceli Ježiša kameňovať. Ježiš im povedal: „Ukázal som vám veľa dobrých skutkov od Otca. Pre ktorý z nich ma kameňujete?“ Židia mu odpovedali: „Nekameňujeme ťa za dobrý skutok, ale za rúhanie, preto, že hoci si človek, robíš sa Bohom.“ Jn 10,31-42

Keď sa blažený Anton modlil vo svojej kélii, prehovoril k nemu hlas takto: „Anton, ešte si nedosiahol veľkosť garbiara z Alexandrie.“ Keď to starec počul, vstal, vzal svoju palicu a ponáhlal sa do mesta. Keď našiel garbiara, povedal mu: „Povedz mi o svojej práci, lebo dnes som odišiel z púšte a prišiel som sem, aby som ťa videl.“ On odvetil: „Nie som si vedomý, žeby som spravil niečo dobré. Keď ráno vstanem, skôr ako si sadnem k práci, poviem si, že všetci z tohto mesta, malí i veľkí, pôjdu do Božieho kráľovstva pre svoje dobré skutky, kým ja sám pôjdem do večného zatratenia pre svoje zlé skutky. Každý večer si opakujem tie isté slová a verím im vo svojom srdci.“

Keď to blažený Anton počul, povedal: „Syn môj, sedíš vo svojom vlastnom dome, dobre pracuješ a máš pokoj Božieho kráľovstva. Ja však trávim všetok svoj čas v samote bez rozptyľovania a ešte som nedospel k veľkosti takýchto slov.“

Ježiš sa nám ukazuje ako ten, ktorý koná dobré skutky, ktoré mu dáva konať Otec. „Pre ktorý z

nich ma kameňujete?“ - pýta sa. No odpoveď farizejov je niekedy taká ako tá naša - nie pre skutky, ale pre to čo predstavujú - lebo vieš Bože: my máme pocit, že to ako to robíš je bez akýchkoľvek pravidiel. Veď ak chceš robiť dobro, tak to chce aj určitú formu. Napríklad: svetlá reflektorov, show, a určite aj naše schválenie. A koniec koncov je potrebné nášho boha chrániť, aby si ho hocičo len tak nebral do úst!

Ak robím dobro, aby ma videli a chválili, som ďaleko od božieho kráľovstva.

Sobota
1.4.2023

Čujte, národy, slovo Pánovo, ohlasujte ho na ostrovoch v diaľavách a hovorte: „Zhromaždí Izraela ten, čo ho rozptýlil, bude ho strážiť ako pastier svoje stádo.“ Lebo Pán vykúpil Jakuba a vyslobodil ho z ruky mocnejšieho. Prídu a budú jasať na vrchu Sion, budú sa hrnúť k darom Pánovým. Vtedy sa panna radosťou roztančí, mládenci i starci zároven. „Ich smútok zmením na radosť, poteším ich a rozveselím po žiali.“
Jer 31,10.11-12b.13

Abba Lót išiel pozrieť abbu Jozefa a povedal mu: „Abba, nakoľko som schopný, konám svoju malú službu, trochu sa postím, modlím sa a rozjímam, žijem v pokoji a ako len viem,

očisťujem svoje myšlienky. Čo ešte môžem robiť?“ Vtedy sa starec postavil, vystrel ruky k nebu, jeho prsty vyzerali ako desať horiacich fakiel, a povedal mu: „Ak chceš, celý sa môžeš stať plameňom.“

Poučení týmito príbehmi mnohých duchovných otcov z púšte, hoc na púšti nežijeme, nechajme sa zapáliť Božou dobrotou i veľkodušnosťou a modlime sa k Nemu modlitbu vďačnosti i pokory.

Modlitba z púšte:

Pane Ježišu Kriste, tvoju vôľu poslúcha všetko tvorstvo, odpusť mi zlo, ktoré som spravil, a daj mne hriešnikovi, aby som už viac nehrešil. Pane, verím, že hoci si to nezaslúžim, ty ma môžeš očistiť od všetkých hriechov. Pane, viem, že človek súdi podľa zovňajšku, ale ty vidíš do srdca. Pošli svojho Ducha do najhlbšieho vnútra môjho bytia, aby prevzal moc nad mojou dušou a mojím telom. Bez teba nemôžem byť spasený, s tvojou pomocou sa však odvažujem túžiť po tvojej spásе. Teraz ťa teda prosím o tvoju spásu. Prosím ťa o múdrosť, aby si mi podľa svojej veľkej dobroty pomohol a ochránil ma. Všemohúci Bože, buď sprievodcom môjho srdca, aby som vo dne i v noci pamätal na tvoju prítomnosť. Amen.

piaty TÝŽDEŇ
Pôstne listy 2023
Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

5. pôstna Nedela
26.3.2023

Bol chorý istý Lazár z Betánie, z dediny Márie a jej sestry Marty. Bola to tá Mária, čo pomazala Pána voňavým olejom a poutierala mu nohy svojimi vlasmi. Jej brat Lazár bol chorý. Preto mu sestry poslali odkaz: „Pane, ten, ktorého miluješ, je chorý.“ Keď to Ježiš počul, povedal: „Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn.“

... Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti. Mária zostala doma. Marta povedala Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol umrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek poprosíš Boha, Boh tí to dá.“
Jn 11,1-45

POKORA CESTA K ŽIVOTU

Pýtali sa starca: „Čo je pokora?“ On im odvetil: „**Pokora je veľké dielo a je to dielo Boha. Cesta pokory je telesne pracovať, veriť, že si hriešnik, a stať sa poddaným všetkých.**“ Vtedy jeden brat povedal: „Čo to znamená byť poddaným všetkých?“ Starec odpovedal: „**To znamená nevšimáť si hriechy druhých, ale vždy mať pred očami svoje hriechy a bez prestania sa modliť k Bohu.**“

Istý starec povedal: „Vždy, keď ťa budú ovládať myšlienky povýšenectva alebo márnomyseľnosti, spytuj si svedomie, či si zachoval všetky prikázania, či miluješ nepriateľov, či sa považuješ za dlžníka v službe všetkým a najväčšieho hriešnika zo všetkých. Nenavrávaj si veľké veci, ako keby si bol dokonale bezúhonný, lebo takáto myšlienka všetko zničí.“

Každý deň máme pred očami smrť a niektorí aj zmŕtvychvstanie. Prečo niektorí? Pretože zmŕtvychvstanie vidí a vo zmŕtvychvstanie verí len pokorný človek. Náš život sa môže pre nás stať chorobou - no keď by sa mohlo o našom živote povedať toto: **Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Boží Syn.** No pre pokorného človeka je pokora cestou k životu. Lebo si nezaťažuje srdce zbytočným posudzovaním.

Bože uč ma svojej pokore - uč ma žiť!

Rondelok
27.3.2023

Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Ale keď sa ho neprestávali vyptovať, vzpriamili sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ A znovu sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, jeden po druhom - počnúc staršími - sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku. Ježiš sa vzpriamili a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!“
Jn 8,1-11

Abba Pimen povedal: „Niet väčšej lásky, ako keď niekto položí svoj život za svojho blížneho. Keď počuješ niekoho, ako sa na teba sťažuje, a ty bojuješ so sebou a neodpovieš mu sťažnosťou na neho, ak ti ublížil a ty to trpezlivo nesieš a nehľadáš pomstu, vtedy krádiš život za svojho blížneho.“

Dvaja starci žili spolu mnoho rokov a nikdy nemali medzi sebou spory. Prvý povedal druhému: „Podme sa aj my pohádať, tak ako ostatní ľudia!“ Druhý odpovedal: „Neviem, ako sa to robí.“ Prvý povedal: „Pozri,

položím medzi nás tehlu a poviem: ‚Je moja‘, a ty povieš: ‚Nie, je moja‘, a tak sa začneme vadiť.‘ Položili teda medzi seba tehlu a prvý povedal: **„Je moja“**, a druhý na to: **„Nie, je moja“**. Prvý odpovedal: „Ak je tvoja, vezmi si ju a chod!“ Tak sa obidvaja vzdali bez toho, aby boli schopní nájsť nejakú príčinu na hádku.

Darovat život je možné nielen fyzicky, ale aj duchovne. Napríklad neposúdením druhého, či neodsúdením. Alebo jednoducho vzdáním sa práva na veci, myšlienky, či pravdu. Ono to až také jednoduché nie je, no je to určite také dôležité ako darovať život. Či prijať ho s veľkou vďačnosťou. A preto tieto slová: **„Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem.“**

Daruj dnes niekomu život!

Utorok
28.3.2023

Ježiš im teda povedal: „Keď vyzdvihnete Syna človeka, poznáte, že Ja Som a že nič nerobím sám od seba, ale hovorím tak, ako ma naučil Otec. A ten ktorý ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, lebo ja vždy robím, čo sa páči jemu.“
Jn 8,21-30

Toto rozprával abba Daniel Faranita: Náš otec abba Arseni-

os nám hovoril o istom obyvateľovi skítu, ktorý viedol pozoruhodný život a mal jednoduchú vieru, no pre svoju ľahkovernosť bol podvedený a vrel: „Chlieb, ktorý prijímame, nie je skutočné telo Krista, ale len symbol.“ Dvaja starci, ktorí sa o tom dozvedeli, keďže poznali jeho výnimočný spôsob života, vedeli, že to nehovorí zo zloby, ale z prostoty. Prišli za ním a povedali: „Otče, počuli sme, že niekto povedal tvrdenie protirečiace viere, hovoriac, že chlieb, ktorý prijímame, nie je skutočné telo Krista, ale symbol.“ Starec povedal: „Ja som ten, kto to povedal.“ A starci ho začali napomínať: „Nedrž sa tohto názoru, otče, ale drž sa toho, čo je v súlade s tým, čo nám dala všeobecná cirkev. My veríme, že ten chlieb sám osebe je telo Krista. Ako to bolo na počiatku, keď Boh vzal prach zeme a stvoril človeka na svoj obraz, a nik nebol schopný povedať, že to nie je obraz Boha, hoci nebolo vidieť, že je to tak, podobne je to aj s chlebom, o ktorom povedal, že je jeho telom, a tak veríme, že je skutočne telom Krista.“ Starec im povedal: „Kým ma nepresvedčí samotná vec, nebudem plne presvedčený.“ Tak povedali: „Modlime sa k Bohu za toto tajomstvo počas celého týždňa. Veríme, že nám to Boh zjaví. Starec to s radosťou prijal a modlil sa týmito slovami: „Pane, ty vieš, že to nie je zo zloby, že tomu neverím, že sa nedopúšťam chyby z ignorancie, odhal mi toto tajomstvo, Pane Ježišu Kriste.“ Starci sa vrátili do svojich kélií a tiež sa

modlili k Bohu: „Pane Ježišu Kriste, zjav toto tajomstvo starcovi, aby mohol veriť a nestratil svoju odmenu.“ Boh vypočul obidve modlitby. Na konci týždňa v nedeľu prišli do chrámu a sadli si všetci traja na ten istý pokrovec. Starec sedel uprostred. Mali otvorené oči a keď bol chlieb umiestnený na svätý stôl, ukázal sa iba tým trom, akoby bol malým dieťaťom. Keď kňaz natiahol ruku, aby lámal ten chlieb, zostúpil z neba anjel s mečom a naplnil čašu krvou dieťaťa. Keď kňaz nakrájal chlieb na drobné kúsky, anjel nakrájal dieťa na kúsky. Keď pristúpili bližšie, aby prijali sväté častice, starec sám dostal kúsok surového mäsa. Keď to videl, bál sa a vykrikoval: „Pane, verím, že tento chlieb je tvoje telo a táto čaša tvoja krv.“ Vzápätí mäso, ktoré držal v ruke, stalo sa chlebom, v súlade s tajomstvom sviatosti, a on ho prijal, vzdávajúc vďaka Bohu. Vtedy mu starci povedali: **„Boh pozná ľudskú prirodzenosť, že človek nemôže jesť surové mäso, a preto premenil svoje telo na chlieb a svoju krv na víno, pre tých, čo to prijímajú vo viere.“** Potom ďakovali Bohu za starca, že mu dovolil nestratiť odmenu za svoju prácu. Tak sa všetci traja vrátili s radosťou do svojich kélií.

Je veľmi pekné učiť sa vložiť svoj život v dôveru do Božích rúk. V tých jeho rukách je živo, i život. Práve tak ako v rukách otca, či mamy, ktoré zvierajú práve narodeného človečika. Je

v nich živo i život. Už keď ani Ježiš nerobí sa od seba, ale dáva nám nový život - čaká na vyzdvihnutie, ale nie také aké by sme si predstavovali my (popredné miesta, tituly, či poklonkovanie). On je vyzdvihnutý v tajomstve služby a poslušnosti Otcovi, o ktorom vie, že ho bezbreho miluje. A ja!

Streda
29.3.2023

Ježiš povedal Židom, ktorí mu uverili: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ Odpovedali mu: „Sme Abrahámov potomstvo a nikdy sme nikomu neotročili. Akože hovoríš: „Budete slobodní?““ Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok. A otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn. Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.“ Jn 8,31-42

Abbu Dulas, poslušník abbu Vissariona, rozprával: Jedného dňa, keď sme sa prechádzali pri mori, mal som smäd a povedal som abbovi Vissarionovi: „Otče, som veľmi smädný.“ Pomodlil sa a povedal mi: „Napi sa z morskej vody.“ Napil som sa a voda bola sladká. Nabral som si z nej do koženej fľaše pre prípad, že by som neskôr bol opäť smädný. Keď to starec uvidel, opýtal sa ma, prečo si naberám z vody. Povedal som mu: **„Odpusť mi, je**

to zo strachu, že budem neskôr opäť smädný.“ Vtedy starec povedal: „Boh je tu, Boh je všade.“

Áno strach je mnohonásobný vážiteľ. I trýzniteľ. **Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.** Za toto ďakujem tajomstvu Veľkej Noci. Ďakujeme za možnosť vyjadriť slobodne svoj názor. Ďakujeme za možnosť protirečiť, hádať sa, nervačiť, či dokonca byť nasr...m. Ani si to nevedomujeme. Bez oslobodenia Božím Synom by tieto skutočnosti zostali len jednoduchými snami a domnienkami. Lebo strach nás privádza útokom na všetko a všetkých.

My sme už slobodní. Sme už milovaní, či vykúpení. Nemajme už strach o seba, no majme strach o to, že nebudeme vedieť byť pokojne blízko pri Bohu, tak ako v zime pri teplej peci. Áno strach je byť pri teplej peci a predsa cítiť zimu, akoby bola dôležitejšia než teplo.

Štvrtok
30.3.2023

Židia mu povedali: **„Teraz už vieme, že si posadnutý zlým duchom. Abrahám zomrel aj proroci, a ty hovoríš: „Kto zachová moje slovo, neokúsi smrť naveky.“ Sí azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? Aj proroci pomreli. Kýmže sa robíš?“** Jn 8,51-59

Hovorilo sa o abbovi Agatho-

novi, že ho vyhľadali nejakí mnísi, ktorí sa dopočuli o jeho vynikajúcom rozlišovaní. Chceli vidieť, či stratí náladu, a tak mu povedali: „Nie si ty ten Agathon, o ktorom sa hovorí, že je smilník a pyšný človek?“ „Áno, je to čistá pravda“, odvetil. Pokračovali: „Nie si ty ten Agathon, ktorý stále hovorí nezmysly?“ „Som to ja.“ Opäť povedali: „Nie si ty ten Agathon heretik?“ Ale vtedy odvetil: „Ja nie som heretik.“ Opýtali sa ho: „Povedz, prečo si prijal všetko, z čoho sme ťa obvinili, ale odmietol si to posledné?“ Odpovedal im: „Prvé obvinenia som prijal, lebo prospejú mojej duši. Ale heréza je oddelenie od Boha. A ja nemám nič, čo by ma mohlo odlúčiť od Boha.“ Pri tomto výroku sa veľmi zadivili nad jeho rozlišovaním a vrátili sa poučení.

Abbu Teodor povedal: „Ak sa priateľíš s niekým, kto padne do pokušenia smilstva, ponúkni mu svoju ruku, ak môžeš, a vyslobod' ho z neho. Ale ak upadne do herézy a nepodarí sa ti odvrátiť ho od nej, rýchlo sa oddel' od neho, lebo ak sa omeškáš, aj ty môžeš byť stiahnutý s ním do priepasti.“

Don Bosco hovorieval, že existujú tri typy priateľov. 1. ZLÝ - od toho utekaj; 2. ANI ANI - ak môžeš pomôž mu byť dobrým; 3. DOBRÝ - toho sa drž a uč sa od neho.

Naučme sa rozlišovať to, čo nás privádza k Bohu a čo nás od neho vzdaluje.